

چهارشنبه ۲۹ دی ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ جمادی الثانی ۱۵ • 19 Jan 2022

نگاهی به رسانه‌ها

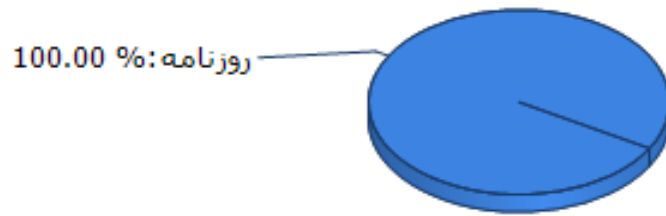
بازتاب اخبار تأثیر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۱۷

روزنامه

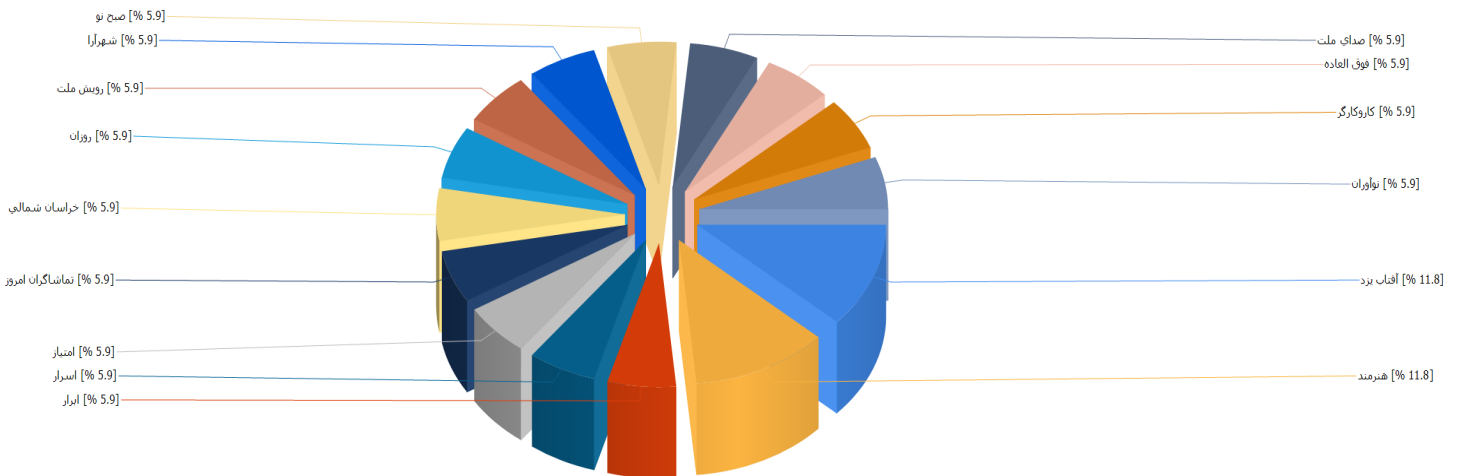
۱۷

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	آفتاب یزد	۲	۱۱/۸
۲	هنرمند	۲	۱۱/۸
۳	ابرار	۱	۵/۹
۴	اسرار	۱	۵/۹
۵	امتیاز	۱	۵/۹
۶	تماشاگران امروز	۱	۵/۹
۷	خراسان شمالی	۱	۵/۹
۸	روزان	۱	۵/۹
۹	رویش ملت	۱	۵/۹
۱۰	شهرآرا	۱	۵/۹
۱۱	صبح نو	۱	۵/۹
۱۲	صدای ملت	۱	۵/۹
۱۳	فوق العاده	۱	۵/۹
۱۴	کاروکارگر	۱	۵/۹
۱۵	نوآوران	۱	۵/۹
	جمع کل	۱۷	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	«سگ های انباری» در تهران	آفتاب یزد
۸	«مارادونا» تئاتری شد	امتیاز
۹	آثار پذیرفته شده بخش صحنه ای چهلمین جشنواره تئاتر فجر اعلام شد	اسرار
۱۰	آثار پذیرفته شده بخش صحنه ای چهلمین جشنواره تئاتر فجر اعلام شد	صدای ملت
۱۱	اعلام آثار حاضر در بخش غیررقابتی جشنواره تئاتر فجر	روزان
۱۲	اولین تجربه کارگردانی یک نمایش ایرانی	صبح نو
۱۳	تلویزیون، کسب درآمد و رضایت مردم	آفتاب یزد
۱۴	چرا برخی هنرمندان رغبتی به حضور در جشنواره تئاتر فجر ندارند؟	ابرار
۱۵	چرا برخی هنرمندان رغبتی به حضور در جشنواره تئاتر فجر ندارند؟	نواوران
۱۶	چرا برخی هنرمندان رغبتی به حضور در جشنواره تئاتر فجر ندارند؟	رویش ملت
۱۷	چرا برخی هنرمندان رغبتی به حضور در جشنواره تئاتر فجر ندارند؟	تماشاگران امروز
۱۸	رؤسای کمیته های اجرایی بیست و هفتمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان معرفی شدند	کاروکارگر
۱۹	مجموعه «تئاتر محراب»؛ جلوه گاه جاودانگی هنرمندان اداره تئاتر	هنرمند
۲۰	مشهد با ۴ اثر به جشنواره تئاتر فجر می رود	شهرآرا
۲۱	معرفی هیأت انتخاب ۵ بخش از جشنواره تئاتر کودک و نوجوان	فوق العاده
۲۲	نمایشی با کارکرد قدرتمند صدا و بیان در اجرا	هنرمند
۲۳	نماینده استان در جشنواره بین المللی تئاتر فجر منتظر حمایت مسئولان	خراسان شمالی

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

«سگ‌های انباری» در تهران

این روزها نمایشی براساس فیلم «سگ‌های انباری» به نویسندگی و کارگردانی کوئنتینو تارانتینو روی صحنه پردیس تئاتر شهرزاد در تهران است. دراماتورژی و کارگردانی «سگ‌های انباری» را مهدی اشرافی بر عهده دارد. در خلاصه داستان «سگ‌های انباری» تارانتینو آمده است:

«جو کبت که سردسته یکی از بزرگترین باندهای تبهکاری در لس‌آنجلس است پی می‌برد که محموله‌ای از الماس‌های ارزشمند وارد این شهر شده است پس به همراه پسرش، ادی شش فرد با نام‌های مستعار برای سرقت استخدام می‌کند ولی در روز سرقت اتفاقی عجیب رخ می‌دهد و...» به گزارش خبرآنلاین، اشرافی نیز در خلاصه داستان نمایشش نوشته است: «گروهی برای انجام یک سرقت بزرگ الماس توسط یک تبهکار بزرگ تشکیل می‌شود اما به دلیل وجود نفوذی در گروه مشکلاتی به وجود می‌آید.»

«مارادونا» تئاتری شد

نیست. ما مردان و زنان درجه یکی در تئاتر داریم که هنوز دیده نشده‌اند. مخاطب باید یاد بگیرد که نمایش را ببیند نه اینکه برای دیدن ستاره‌ها به سالن بیاید. کارگردان نمایش «مارادونا» در پایان گفت: در این شرایط کرونایی سالار طهرانی دوست دیرینم به عنوان بخش خصوصی حامی من بود و برای تولید این نمایش هزینه کرد؛ در شرایطی که تهیه‌کننده و سرمایه‌گذار در تئاتر نداریم. همچنین محمد گودرزیانی به عنوان مدیر تولید و دستیار کارگردان، مقدی شامیریان به عنوان طراح لباس و محمدصادق زرجویان به عنوان عکاس و طراح پوستر نمایش نیز با همراهی خود باعث شدند تا «مارادونا» تولید و آماده اجرا شود.

اشاره به حضور میلاد معیری، مهدی یگانه و علیرضا عبدالکریمی به عنوان بازیگران نمایش «مارادونا». تأکید کرد: در نمایش «مارادونا» دوست نداشتم از بازیگران چهره استفاده کنم و حضور این ۳ بازیگر برایم خیلی مهم بود زیرا تلاش و زحمت بسیاری متقبل شدند. خیلی دوست داشتم نمایش «مارادونا» را با بازیگرانی که در باطن ستاره هستند و لیاقت کار کردند. خیلی قائل به حضور چهره‌ها نیستم و دوست دارم با بازیگران توانایی کار کنم که هدف دارند و سختی‌های کار و تمرین را تحمل می‌کنند. رنج‌بر در ادامه سخنان خود تصریح کرد: باید تلاش کنیم تا به مخاطب نشان دهیم تئاتر و بازیگری خوب به معروفیت

شد: من از بچه‌گی هم طرفدار مارادونا و هم تیم ملی فوتبال آرژانتین بودم و نمایش «مارادونا» ادای دینی است به این اسطوره فقید فوتبال جهان که با زحمت وارد دنیای فوتبال شد و پس از آن برای بسیاری از مردم جهان و فوتبال‌دوستان تبدیل به یک قهرمان شد. رنج‌بر درباره اینکه آیا نمایش «مارادونا» به لحاظ نوع نگاه و اجرا در راستای پرتره‌های قبلی نظیر «استیو جاز» و «مارلون براندو» است یا نه، تأکید کرد: این نمایش خیلی از پارامترهای نمایش و پرتره‌های قبلی‌ام را ندارد و اثری خیلی فوتبالی است. نمایش «مارادونا» خیلی ساده و عاشقانه است. وی ادامه داد: فضای این نمایش عاشقانه و ابرایی است. این هنرمند تئاتر با

مهران رنج‌بر از ۱ بهمن نمایش «مارادونا» را با نگاهی به اسطوره فقید فوتبال جهان در تماشاخانه نوفل لوشاتو به صحنه می‌برد. مهران رنج‌بر نویسنده، بازیگر و کارگردان تئاتر که پیش از این پرتره‌هایی چون «استیو جاز» و «مارلون براندو» را بر صحنه تئاتر اجرا کرده، درباره جدیدترین اثر خود گفت: بعد از درگذشت دیگو آرماندو مارادونا که از بچه‌گی اسطوره فوتبالی من بود تصمیم گرفتم به عنوان ادای دینی به مارادونا و فوتبال پرتره «مارادونا» را روی صحنه ببرم. متأسفانه به دلیل فوت مادر من این امر میسر نشد و سپس با همراهی عاشقانه و کمک دوستان این نمایش را تمرین و برای اجرا آماده کردیم. وی یادآور

آثار پذیرفته‌شده بخش صحنه‌ای چهلمین جشنواره تئاتر فجر اعلام شد

۳۰ اثر پذیرفته‌شده در بخش رقابتی صحنه‌ای «مسابقه بزرگ چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر» توسط هیات انتخاب این بخش اعلام شد.

به گزارش اسرار به نقل از ستاد خبری جشنواره، ۲۶ هنرمند انتخاب این آثار را از میان «نمایش‌های برگزیده جشنواره‌های تئاتر استان‌ها»، «آثاری که صاحبان آنها به صورت مستقیم متقاضی حضور در جشنواره بودند» و «نمایش‌های بخش مهمان» برعهده داشتند.

امسال با استفاده از ظرفیت‌های فضای مجازی تعداد هنرمندان بیشتری آثار حاضر در جشنواره را از میان نمایش‌های متقاضی در بخش‌های صحنه‌ای انتخاب کردند. اسامی آثار پذیرفته‌شده برای شرکت در بخش رقابتی چهلمین جشنواره تئاتر فجر براساس حروف الفبا به شرح زیر است:

الف: آثار منتخب برگزیدگان

جشنواره‌های تئاتر استان‌ها

۱- «بروخوا» به نویسندگی و کارگردانی رضا پورتراب‌زاده رودسری از استان گلستان شهر گرگان

۲- «بعضی‌ارو باید دورادور دوست داشت» به نویسندگی و کارگردانی علی بابایی از استان البرز شهر کرج

۳- «پچیچه‌های پشت خط نبرد» به نویسندگی علیرضا نادری و کارگردانی محمدرضا خسروشاهی از استان قم شهر قم

۴- «پروانه الجزایری» (مشروط) به نویسندگی پیام لاریان و کارگردانی سعید شیخی از استان قزوین شهر قزوین

۵- «درخشش صبحگاهی سیاره‌ی ناهید» (مشروط) به نویسندگی مسعود عقلی و مهسا غفوریان و کارگردانی مسعود عقلی از استان خراسان رضوی شهر مشهد

۶- «زندگی سگ مرده» به نویسندگی حامد مکملی و کارگردانی مرتضی نجفی از

استان قزوین شهر قزوین ۷- «سالخورگی» به نویسندگی باقر سروش و کارگردانی سیدیا سر هاشم‌زاده و کامران جبازی از استان کردستان شهر بیجار ۸- «قند خون» به نویسندگی لیلی عاج و کارگردانی زمان ارکمان از استان یزد شهر یزد ۹- «کل» به نویسندگی مصطفی محمدی‌دوست و جواد خاکسار به کارگردانی مصطفی محمدی‌دوست از استان چهارمحال و بختیاری شهر فارس ۱۰- «مرثیه‌ای در قتل ژولیوس سزار و چند مرغ از سیمرغ» به نویسندگی رضا گشتاسب و کارگردانی مجتبی رستمی‌فر از استان خوزستان شهر اهواز ۱۱- «هملتک» به نویسندگی و کارگردانی مهدی احمدی از خراسان رضوی شهر مشهد ۱۲- «هملر بیژنی» به نویسندگی یوسف شکوهی و کارگردانی آرمان بیژنی‌نسب از استان فارس شهر فسا

ب: سایر آثار منتخب صحنه‌ای بخش رقابتی ۱- «آلنده نازنین» (مشروط) به نویسندگی محمدصادق گلچین عارفی و کارگردانی محمد برهمنی از استان تهران شهر تهران

۲- «آنتیگونه آخرین سامورایی» به نویسندگی و کارگردانی امین رضایی اردانی از استان خراسان رضوی شهر مشهد ۳- «احتمالات» به نویسندگی و کارگردانی علی شمس از استان تهران شهر تهران ۴- «اودو» به نویسندگی گلناز ساکی و احمد (آرمان) شیرالی‌نژاد و کارگردانی احمد (آرمان) شیرالی‌نژاد از استان تهران شهر تهران ۵- «بابا آدم» به نویسندگی و کارگردانی لیلی عاج از استان تهران شهر تهران ۶- «بانوی محبوب من» به نویسندگی الین جی‌لرنر به کارگردانی گلاب آدینه از استان تهران شهر تهران ۷- «بعد از افتادن» به نویسندگی روزبه کاظمی به کارگردانی حسین حسینیان از استان تهران شهر تهران

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۹ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۲:۲۵

آثار پذیرفته شده بخش صحنه‌ای چهلمین جشنواره تئاتر فجر اعلام شد

۳۰ اثر پذیرفته شده در بخش رقابتی صحنه‌ای مسابقه بزرگ چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر توسط هیات انتخاب این بخش اعلام شد.

به نقل از ستاد خبری جشنواره ۲۶ هنرمند انتخاب این آثار را از میان «حامی‌های برگزیده جشنواره‌های تئاتر استان‌ها»، «آثاری که صاحبان آنها به صورت مستقیم متقاضی حضور در جشنواره بودند» و «حامی‌های بخش مهمان» برعهده دوازدهمین سال با استفاده از ظرفیت‌های فضای مجازی تعداد هنرمندان بیشتری آثار حاضر در جشنواره را از میان نمایش‌های متقاضی در بخش‌های صحنه‌ای انتخاب کردند.

اسامی آثار پذیرفته شده برای شرکت در بخش رقابتی چهلمین جشنواره تئاتر فجر بر اساس حروف الفبا به شرح زیر است:

الف: آثار منتخب برگزیدگان جشنواره‌های تئاتر استان‌ها

- ۱- «بروخال» به نویسندگی و کارگردانی رضا پورتابزاده رودسری از استان گلستان شهر گرگان ۲- «عضایارو باید دورادور دوست داشت» به نویسندگی و کارگردانی علی بابایی از استان البرز شهر کرج
- ۳- «پپچه‌های پشت خط نبرده» به نویسندگی علیرضا نادری و کارگردانی محمدرضا خسروشاهی از استان قم شهر قم ۴- «هروانه الجزایری» (مشروط) به نویسندگی پیام آرزبان و کارگردانی سعید شیخی از استان قزوین شهر قزوین
- ۵- «درخشان صیقلی سیاره‌ی ناهید» (مشروط) به نویسندگی مسعود عقلی و همسای غفوریان و کارگردانی مسعود عقلی از استان خراسان رضوی شهر مشهد
- ۶- «زندگی سگ مرده» به نویسندگی حامد مکملی و کارگردانی مرتضی نجفی از استان

قزوین شهر قزوین ۷- «سالخوردگی» به نویسندگی باقر سروش و کارگردانی سیدباسر هاشم‌زاده و کامران جباری از استان کردستان شهر بیجار

۸- «قد خون» به نویسندگی لیلی عاچ و کارگردانی زمان ارکمان از استان یزد شهر یزد ۹- «کل» به نویسندگی مصطفی محمدی‌دوست و جواد خاکسار به کارگردانی مصطفی محمدی‌دوست از استان چهارمحال و بختیاری شهر فارس

۱۰- «مرثیه‌ای در قتل زولیبوس سزار و چند مرغ از سیمون» به نویسندگی رضا گشتاسب و کارگردانی مجتبی رستمی‌فر از استان خوزستان شهر اهواز

۱۱- «هنگک» به نویسندگی و کارگردانی مهدی احمدی از خراسان رضوی شهر مشهد ۱۲- «همسفر بی‌زنی» به نویسندگی یوسف شکوهی و کارگردانی آرزمان بی‌زنی‌نسب از استان فارس شهر فسا

ب: سایر آثار منتخب صحنه‌ای بخش رقابتی

- ۱- «لنجه نازنین» (مشروط) به نویسندگی محمداصق گلچین عارفی و کارگردانی محمد برهنی از استان تهران شهر تهران
- ۲- «آنتی‌گونه آخرین سلولری» به نویسندگی و کارگردانی امین رضایی اردانی از استان خراسان رضوی شهر مشهد
- ۳- «احتمالات» به نویسندگی و کارگردانی علی شمس از استان تهران شهر تهران
- ۴- «دود» به نویسندگی گلناز ساکی و احمد(آرمان) شیروانی‌نژاد و کارگردانی احمد(آرمان) شیروانی‌نژاد از استان تهران شهر تهران
- ۵- «هبا آدم» به نویسندگی و کارگردانی لیلی عاچ از استان تهران شهر تهران
- ۶- «جانیو محبوب من» به نویسندگی الین جاپرنر به کارگردانی گلاب آدینه از استان تهران

شهر تهران ۷- «بعد از افتادن» به نویسندگی روزبه کاظمی به کارگردانی حسین حسینیان از استان تهران شهر تهران ۸- «یک نوبت» به نویسندگی و کارگردانی سجاد افشاریان از استان تهران شهر تهران

۹- «تختی در اتاق ۲۲ هتل آتلانتیک» به نویسندگی و کارگردانی تینو صالحی از استان تهران شهر تهران ۱۰- «تصویر مصور منظری» به نویسندگی اصغر گروسی به کارگردانی وحید نفر از استان تهران شهر تهران

۱۱- «خاک سفید» (مشروط) به نویسندگی محمود احدی‌نیا به کارگردانی محمدرضا هلال‌زاده از استان تهران شهر تهران ۱۲- «استان باغ وحش» به نویسندگی اوژده آلی ترجمه الهام قیبه مسیبی و کارگردانی مهدی پاشایی از استان تهران شهر تهران ۱۳- «ژینو» به نویسندگی و کارگردانی محمدرضا(پاشان) محمودی از استان تهران شهر تهران

۱۴- «ساختن» به نویسندگی آرزنگ طالبی‌نژاد و کارگردانی مصطفی ذره‌پور از استان تهران شهر تهران ۱۵- «سایر بازماندگان» به نویسندگی سناز اسدی و کارگردانی مهرداد مصطفوی از استان تهران شهر تهران

۱۶- «سنگ» به نویسندگی کهد تاراج و کارگردانی رضا بهرامی از استان تهران شهر تهران ۱۷- «هسویینی‌تاد» (مشروط) به نویسندگی استفان سادهایم ترجمه محمد نیازی و کارگردانی محمد نیازی از استان خراسان رضوی شهر مشهد

۱۸- «فلاورشا لیخندی» به نویسندگی و کارگردانی کهد تاراج از استان تهران شهر تهران چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر از ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافر‌آستانه برگزار می‌شود.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۹ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۲:۲۵

آثار حاضر در بخش غیررقابتی چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر از سوی هیئت انتخاب این بخش معرفی شد. به گزارش ایلنا، آثار حاضر در بخش غیررقابتی چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر از سوی هیئت انتخاب این بخش معرفی شد. ۲۵ اثر توسط هیئت انتخاب این بخش برای شرکت در جشنواره پذیرفته شد که اسامی آن به ترتیب حروف الفبا به شرح زیر است: «آرش، شهر سوخته، بخش طبی ۴»، «آسانسور نداره»، «تاق»، «استرالیا»، «اسطرلاب ۲/۱»، «به هیچکس هیچی نگو»، «بهشت حکیم الله»، «بی خوابی»، «پاستیل زرد»، «پشت دیوار کشتارگاه»، «تلفات»، «خاموشان»، «دکتر هاشمیان»، «رز آبی»، «زرگال»، «سه گانه پارسی»، «صامت»، «لاوستوری»، «مانستر»، «مدرنیته، اورست، یا چه کسی فرمانده را کشت؟»، «مستقیم ته منصور جنوبی»، «مصریه»، «همه برادران من» و «یک ماه هزار آسمان».

اعلام آثار حاضر در بخش غیررقابتی جشنواره تئاتر فجر

گفت‌وگوی «صبح‌نو» با رها حاجی‌زینل، کارگردان نمایش «کیاب»

اولین تجربه کارگردانی یک نمایش ایرانی

نمایش «کیاب» به نویسندگی علی صفری و کارگردانی رها حاجی‌زینل از هفتم دی ماه سال جاری در عمارت نوفل‌لوشاترووی صحنه رفته و امشب طی دو سانس ویژه به کار خود پایان می‌دهد. این نمایش توانسته تاکنون با استقبال خوب مخاطبان و منتقدان روبه‌رو شده و در اکثر شب‌های اجرایی با حداکثر ظرفیت میزبان مخاطبان باشد.

رها حاجی‌زینل، کارگردان نمایش «کیاب» که امسال در جشنواره بین‌المللی تئاتر لوویو کشور اوکراین تقدیر ویژه هیات داوران را برای نمایش «هولوودومور» از آن خود کرده، درباره اولین تجربه کارگردانی یک نمایش ایرانی گفت: «من

پیشتر دو نمایشنامه «مسافران» و «مرگ یزدگرد» را به صورت نمایشنامه خوانی اجرا کرده بودم اما کیاب نخستین تجربه اجرای عموم طی هفت اثری است که تاکنون به صورت اجرای عموم روی صحنه برده‌ام. این نمایش برایم تجربه بسیار شیرینی بود، فضای کیاب برایم نسبت به آثار پیشین بسیار نزدیک‌تر بود، من کیاب را در خاطرات پدر بزرگ و مادر بزرگم تجربه کرده بودم، این خاطرات تا حدی شیرین بود که گاهی دوست داشتم در آن زمان زندگی می‌کردم، زمانی که آدم‌ها به دور از فضای مدرن در کنار یکدیگر به آرامی زیست می‌کردند.»

سفر در زمان

وی در همین راستا ادامه داد: «نمایش کیاب برای من مثل یک سفر در زمان بود. انگار خودم به آن دوران سفر کرده و زیست مردم ایران در آن زمان را نزدیک لمس کرده باشم و با توجه به موفقیت این اثر در تلاشم نمایش بعدی هم یک اثر ایرانی باشد.»

کارگردان نمایش «کیاب» تفاوت این اثر با سایر آثار ایرانی را اینگونه شرح داد: «به نظر من در نمایش کیاب زندگی به صورت کامل در جریان است. در نمایش کیاب ما یک خانواده تعزیه خوان و مذهبی را می‌بینیم که در یک اتفاق میزبان شاه می‌شود، خود این جمله کوچک بار معنایی خاصی را دربردارد. این خلاصه کوتاه از همان ابتدا ذهن مخاطب را به خود درگیر می‌کند، اتفاقی که در ادامه با سه جالش دیگر در متن روبه‌رو شده و تا انتها مخاطب را درگیر گره‌هایی عجیب می‌کند. کیاب به مسائل کلیشه‌ای نمی‌پردازد و این مهم‌ترین خصیصه آن است؛ البته به هیچ عنوان نمی‌خواهم ارزش سایر آثار را کم بینم و صرفاً به تفاوت این نمایش با سایر آثار پرداختم.»

ارتباط خوب مخاطبان با اثر

وی درباره بازخورد مخاطبان از نمایش کیاب افزود: «خوشبختانه تا امروز در ۱۸ شب اجرایی ما شاهد سولدوات شدن اثر در ۱۲ شب بوده‌ایم و این نشان می‌دهد که مخاطبان باکیاب ارتباط برقرار کرده‌اند. در آثار قبلی هم ما شاهد استقبال مخاطبان بودیم اما استقبال از کیاب برای خودمان هم بی‌سابقه بود.»

کارگردان نمایش «هولوودومور» درباره استفاده از بازیگران جوان تئاتر در آثارش اضافه کرد: «چند سالی است که با برگزاری کارگاه‌های بازیگری به تربیت و کشف استعداد های جوان می‌پردازم و خوشحالم که این اتفاق در آثار پیشین و همچنین نمایش کیاب بازخورد مثبت داشته و قطعاً این مسیر را ادامه خواهیم داد. سازینا آزاد میلانی و محمد پسندیده از جمله همین بازیگران بودند که در نمایش برلین ۱۰:۱۰ به کارگاه‌ها اضافه شدند و

و خوشحالم که همسرم به وقار زن توجه ویژه‌ای داشته و همواره به من آزادی عمل داده و پشتوانه محکمی برایم بوده است. به نظر من، هر زنی می‌تواند برابر و حتی بیشتر از قدرت یک مرد در تمامی زمینه‌ها فعالیت کند. که یک کارگردان زن هم می‌تواند اثری با کیفیت را روی صحنه ببرد. در این راه به تمام کسانی که در این نمایش کنار من ایستادند افتخار می‌کنم و خوشحالم که با اعتماد به من باعث شدند تا اثری اینچنینی روی صحنه برود.»

حضور در فجر، حق نمایش کیاب است

حاجی‌زینل درباره احتمال حضور نمایش کیاب در جشنواره تئاتر فجر تأکید کرد: «فکر می‌کنم نمایشنامه، کارگردانی، طراحی نور، صحنه و سایر طراحی‌ها، بازی بازیگران، استقبال مخاطبان و منتقدان همه دلایل موجهی باشند که بگوییم حق نمایش کیاب حضور در جشنواره تئاتر فجر است. نمایش کیاب حاصل تلاش یک گروه جوان و باتجربه است، امیدوارم که هیات انتخاب عادلانه درباره آثار نظر داده و در نهایت همه آثار بر اساس کیفیت و تلاش شان انتخاب شوند. امیدوارم در جشنواره امسال شاهد تصمیمات پشت پرده و حضور روابط برای انتخاب آثار نباشیم، البته دبیر جشنواره چنین قولی داده اما اعلام نتایج باید درباره صحت این قول صبر کنیم.»

وی درباره برنامه سال آتی خود در عرصه تئاتر خاطرنشان کرد: «برای سال آینده بعد از برگزاری کارگاه پنجم بازیگری گروه تئاتر سه‌گانه نمایش «مختصر» را روی صحنه می‌برم؛ البته در عرصه بازیگری هم برای چند فیلم کوتاه و دو اثر سینمایی صحبت‌های اولیه به خوبی پیشرفته و منتظر کلید خوردن پروژه‌ها هستم، همچنین به عنوان بازیگر در نمایش مربع به کارگردانی همسر علی صفری حضور خواهم داشت که بعد از اجرای عموم در تهران برای حضور در جشنواره تئاتر ملیاومنی اوکراین آماده می‌شود.»

بعد از نمایش هولوودومور و آشوبتس زنان در کیاب تجربه چهارم اجرای خود را بسیار درخشان پشت سر می‌گذارند. در میان حضور بازیگران جوان در نمایش کیاب از صبا یزدانی‌پناه که بازی شگفت‌انگیزی را در نمایش «بووگی ووگی برادوی» از وی دیده بودم دعوت‌م را قبول کرد و باعث شد تا کیاب ترکیبی جذاب از بازیگران جوان و باتجربه باشد.»

سختی‌های کارگردانی به عنوان یک زن

کارگردان نمایش «آشوبتس زنان» درباره سختی کارگردانی به عنوان زن در عرصه نمایش اضافه کرد: «یکی از سوالاتی که همیشه برای خودم به وجود می‌آید این است که مگر یک زن باید چه قدرتی داشته باشد که باور شود. امروز روی صحنه کیاب ما بازیگرانی را می‌بینیم که برای اولین بار روی صحنه می‌روند و مخاطب این اتفاق را باور نمی‌کند، طبیعتاً پشت این بازی خوب تلاش فراوانی وجود دارد که بخشی در

کارگردانی و بخشی در تلاش بازیگر است. ما امروز شاهد حضور کم‌تعداد کمی از کارگردانان زن در تئاتر هستیم و این ناراحت‌کننده است، من بارها دیده‌ام که یک زن را به عنوان کارگردان پس زده یا کوچک می‌شمارند، این وضع در حدی است که بسیاری حتی کار کردن با کارگردانان زن را نمی‌پذیرند و فکر می‌کنند که وی توانایی بستن یک اثر را ندارد اما این برخورد‌ها را به هیچ وجه با یک کارگردان مرد نمی‌کنند. متأسفانه همچنان اکثر افراد درباره کارگردانان زن گارد دارند، متأسفانه ما همچنان درباره ماهیت زن دچار فقر اجتماعی و فرهنگی هستیم، در مجامع هنری به راحتی یک زن را وارد حاشیه می‌کنند و با حرف‌های نابجا وی را از هنر دلزده می‌کنند، من طی این سال‌ها جلوی همه این حرف‌ها ایستاده‌ام

ما امروز شاهد حضور کم‌تعداد کمی از کارگردانان زن در تئاتر هستیم و این ناراحت‌کننده است، من بارها دیده‌ام که یک زن را به عنوان کارگردان پس زده و یا کوچک می‌شمارند

تحلیلی بر اظهارات مهرداد رایانی مخصوص پیرامون اولویت‌ها در رسانه ملی

تلویزیون، کسب در آمد و رضایت مردم

خودمان را کسب کنیم، اما ادامه ماجرا هم جالب است. به نظر می‌رسد ادامه پیشنهادی که رایانی مخصوص ارائه کرده کار را خرابتر می‌کند، چرا که او می‌گوید این موسسه می‌تواند برای تله تئاتر که تولید می‌کند، آگهی هم بگیرد و پول آگهی‌ای را هم که در میان برنامه‌هاش پخش می‌کند به جیب خود بگذارد و به صداوسیما ریالی ندهد. در حالت قبل دیدیم که رسانه ملی چنین مسئله‌ای را نمی‌پذیرفت و اگر هم قبول می‌کرد به این شرط بود که در میانه پخش همان تله تئاتر آگهی‌های خودش را به نمایش بگذارد و درآمدی از این راه نصیب خود کند. حال آقای کارگردان می‌گوید: «تلویزیون آگهی‌های موسسه خصوصی را هم در میان تله تئاتر به نمایش بگذارد و درآمد این پخش را نیز به همان موسسه بدهد!» مگر چنین مسئله‌ای امکان پذیر است؟ تازه به زعم مسئولان صداوسیما کجای این پیشنهاد به نفع تلویزیون است؟ اگر از دید مخاطب بنگریم باید بگوییم که بله، چنین پیشنهادی به نفع مردم است چرا که موجب می‌شود آنها بتوانند تله تئاتر تماشا کنند اما اگر از دید مسئولان رسانه ملی بنگریم باید بگوییم که نه، چنین پیشنهادی اصلا به نفع رسانه ملی نیست، چرا باید به نفعش باشد وقتی می‌تواند به جای اختصاص دادن باکس یک ساعته به پخش تله تئاترهایی که موسسه خصوصی تولید کرده به پخش آگهی‌های بازرگانی مبادرت ورزد که تمام پولش به جیب خودش برود. این درست است که موسسه خصوصی مورد نظر برای تولید تله تئاتر باید هزینه کند اما به نظر می‌رسد به زعم مدیران صداوسیما همین که نام این موسسه از شبکه‌های مختلف تلویزیون پخش می‌شود برایش کافیست، چرا که خودش نوعی تبلیغ است و این موسسه هم پولی بابت این تبلیغات به رسانه ملی نمی‌دهد، آیا همین برایش کافی نیست؟ که حال بیاییم پول آگهی‌هایی را هم که خودش برای برنامه‌اش دست و پا کرده را هم بدهیم به او؟ تازه برای چنین اقدامی یک شبکه را در نظر بگیریم

و اگر جواب داد روی بقیه هم تست کنیم؟ آنچه در این گزارش بیان شد و آنچه تاکنون در واکنش به گزارش‌های پیشین در این رابطه از سوی صداوسیما صورت گرفته نشان می‌دهد که متأسفانه هیچ اراده‌ای برای انجام چنین اقداماتی وجود ندارد، به این مفهوم که تله تئاتر قرار نیست در کنار برنامه‌های رسانه ملی قرار بگیرد مگر آنکه از تولید و پخش چنین برنامه‌هایی برای تلویزیون درآمد مالی داشته باشد تا حداقل هزینه‌های را که بابت این کار بر دوشش نهاده شده جبران شود. اینگونه شاید صداوسیما به این موضوع بیندیشد و بخواهد آن را انجام دهد. چنین دیدگاهی را رسانه ملی سالیهاست پیشه خود کرده و تو گویی از این موضوع خیلی هم راضی است، حال باید پرسید رضایت مخاطب برای مسئولان صداوسیما چقدر اهمیت دارد؟ این رسانه چه تعداد از برنامه‌هایی که برای پخش از شبکه‌های مختلف خود تولید می‌کند را به خاطر مخاطب می‌سازد؟ چه تعداد از این برنامه‌ها را برای خودش می‌سازد؟ آن برنامه‌هایی که به خاطر مخاطب می‌سازد چقدر به درد او می‌خورند؟ آن برنامه‌هایی را که برای خودش می‌سازد چقدر به درد مخاطب می‌خورند؟ تجربه نشان داده هیچکدام از این سوالات برای رسانه ملی در اولویت قرار ندارند، بارها گفته‌ایم که صداوسیما مدهت‌های مدیدی است از اولویت قرار ندادن، بارها گفته‌ایم که اقتصادی تبدیل شده و کیست که نداند برای یک بنگاه اقتصادی چه چیزی در اولویت قرار دارد.

آنچه در این گزارش بیان شد و آنچه تاکنون در واکنش به گزارش‌های پیشین در این رابطه از سوی صداوسیما صورت گرفته نشان می‌دهد که متأسفانه هیچ اراده‌ای برای انجام چنین اقداماتی وجود ندارد، به این مفهوم که تله تئاتر قرار نیست در کنار برنامه‌های رسانه ملی قرار بگیرد مگر آنکه از تولید و پخش چنین برنامه‌هایی برای تلویزیون درآمد مالی داشته باشد تا حداقل هزینه‌های را که بابت این کار بر دوشش نهاده شده جبران شود

اقتصادی نیازی به ورود پخش خصوصی برای تهیه و تولید برنامه‌های جدید و مورد نیاز مردم داشته باشد چرا که با فعالیت‌های اقتصادی همچون پخش پیام‌های بازرگانی حالا دیگر باید بگوییم تلویزیون خودش یک بخش خصوصی است و می‌تواند در پخش‌های دیگر سرمایه‌گذاری کند. اما آنچه مهرداد رایانی مخصوص بیان می‌کند این است که آقای رسانه ملی! بسیار خوب، شما نمی‌توانید در تولید تئاترهای تصویری (تله تئاتر) فعالیت داشته و سرمایه‌گذاری در این زمینه انجام دهید، ما هم به عنوان مردم یا مخاطبان شما قبول می‌کنیم که شرایط برای تولید چنین برنامه‌هایی مهیا نیست. اما می‌توانید و می‌شود بدون آنکه متحمل هزینه‌ای بشوید اقدام به تولید تله تئاتر کنید و آنها را روی آنتن شبکه‌های خود بفرستید. رایانی مخصوص می‌گوید: «تلویزیون باید تولید تئاترهای تصویری را به یک موسسه خصوصی واگذار کند تا آنها تله تئاتر بسازند ولی به شرط اینکه باکس ثابت به تئاتر بدهد.» ایده بسیار جالبی است چرا که هم می‌توان به عنوان یک راهکار برای حل معضل عدم تولید و پخش نمایش‌های تلویزیونی به آن نگریست و هم اینکه دیگر برای صداوسیما هم بهانه‌ای باقی نخواهد ماند که بیاید و مدعی شود که بودجه ندارم و وقت ندارم... با پیشنهادی که این کارگردان ارائه کرده عملاً صدا و سیما نیازی به پرداخت هزینه‌ای ندارد. اما ادامه سخنان رایانی مخصوص هم جالب توجه است و نشان می‌دهد که حتی در این شرایط هم باز تصمیم گیرنده صدا و سیماست، یعنی اوست که باید این مسئله را بپذیرد و همکاری کند و باکسی را برای پخش نمایش‌هایی که توسط دوربین آن موسسه خصوصی ضبط شده اختصاص دهد. دقت کنید این جمله (اوست که باید این مسئله را بپذیرد) نشانگر این است که صداوسیما هر چند که یک نهاد مردمی است اما تصمیماتی که در آن گرفته می‌شود به شدت غیر مردمی است. اینکه کاری (تولید و پخش تله تئاتر) که برای ما نفعی ندارد اما برای مردم مفید است و حالشان را خوب می‌کند انجام ندهیم و بجایش کاری (تولید و پخش پیام‌های بازرگانی) که برای ما نفعی دارد اما برای مردم مفید نیست و حالشان را هم خوب نمی‌کند، انجام دهیم. چنین رفتاری از این تفکر بر می‌آید که رسانه ملی، تلویزیون یا صداوسیما ملک شخصی مان است و برایمان مهم نیست که دیگران چه می‌خواهند، فقط مهم این است که ما از قبل آنچه در اختیارمان است منفعت

آفتاب پرد - گروه فرهنگی: «تلویزیون باید تولید تئاترهای تصویری را به یک موسسه خصوصی واگذار کند تا آنها تله تئاتر بسازند ولی به شرط اینکه باکس ثابت به تئاتر بدهد. تلویزیون باید ۵۲ هفته تعریف کند و باکس ۹۰ دقیقه‌ای هم به فلان موسسه بدهد تا آن موسسه برود تله تئاتر تولید کند. تبلیغاتی هم که آن موسسه می‌گیرد برای خودش باشد. حالا می‌خواهد یک دقیقه تبلیغ کند یا ۹۰ دقیقه. این کار هم به نفع تلویزیون است و هم به نفع قشر تئاتری که به تله تئاتر علاقه‌مند هستند. تلویزیون این کار را در یک شبکه تست کند و اگر جواب گرفت آن را در شبکه‌های دیگر هم انجام دهد.»

آنچه خواندید بخشی از سخنان مهرداد رایانی مخصوص نویسنده و کارگردان تئاتر است که چندی پیش در گفتگویی آنها را بیان کرده بود. اگر خاطرتان باشد در گزارش‌هایی که تاکنون در صفحه فرهنگی روزنامه منتشر کرده‌ایم مطالبی مرتبط با تولید و پخش تله تئاتر به رشته تحریر درآورده‌ایم و به انعکاس درخواست‌هایی که هنرمندان این حوزه بخصوص در دوران کرونا از مسئولان تلویزیون داشتند، مبادرت ورزیده و بیان نمودیم که در شرایط کنونی این درخواست‌ها چندان هم بیهوده نیست و حداقل این است که می‌تواند هنرمندانی را که در حوزه هنرهای نمایشی کار می‌کنند و کرونا برای ادامه فعالیتشان در این مسیر مشکلاتی را ایجاد کرده مدد برساند و گره‌ای از مشکلات اقتصادی آنان باز کند. شاید عمده‌ترین علتی هم که اکثر هنرمندان تئاتری تمایل داشتند تله تئاترهای تلویزیونی دوباره در رسانه ملی رونق بگیرد همین مسائل اقتصادی باشد. اما جدا از این هدف، برخی از دلسوزان هنر تئاتر هم دغدغه مخاطب و خواسته او را در ذهن داشته و دارند و علاقه‌مندند که عده زیادی از مردم که با توانایی اقتصادی بالایی برای رفتن به سالن‌های تئاتر و تماشای نمایش‌های صحنه‌ای برخوردار نیستند و یا فرصتی برای انجام اینگونه تفریحات ندارند هم بتوانند از تئاتر استفاده کنند و به این صورت نیازهای روح خودشان را پاسخگو باشند و چه راهکاری بهتر از تله تئاترهایی که توسط هنرمندان نمایش‌های صحنه‌ای در مقابل دوربین اجرا و ضبط شده و در تلویزیون به نمایش گذاشته می‌شود. همانطور که بیان کردیم این خواسته بارها توسط هنرمندان و همینطور رسانه‌های مکتوب و اینترنتی به سمع و نظر مسئولان رسانه ملی رسیده اما متأسفانه با کمترین واکنش‌ها مواجه شده و اقدامی در این راستا صورت نگرفته است. پرسشی که در اینجا مطرح می‌شود این است که چرا؟ چرا تلویزیون به این خواسته مردم و هنرمندان توجه نمی‌کند؟ چرایش را ما هم نمی‌دانیم و به همین دلیل تاکنون گزارش‌های متعددی را در این باره منتشر کرده‌ایم وای کاش مسئولان رسانه ملی حداقل یکبار جوابی برای ما ارسال می‌کردند، بماند.

در گزارش امروز هم به این موضوع می‌پردازیم اما بنا داریم از زاویه دیگری به ماجرا بنگریم. به سخنان مهرداد رایانی مخصوص توجه کنید. او راهکار بسیار جالبی را به مسئولان رسانه ملی ارائه کرده که به قول معروف دیگر بهانه‌ای نداشته باشند که وقت نداریم، یا بودجه نداریم و کارهای واجب‌تری داریم و مسائلی از این دست.

نیک می‌دانید که بخش خصوصی از سرمایه خوب و قابل توجهی برخوردار است و می‌تواند در هر زمینه‌ای ورود پیدا کند و به لحاظ اقتصادی کمک حال بخش‌هایی باشد که ممکن است از شرایط مالی خوبی برخوردار باشند، هر چند که به نظر نمی‌رسد صداوسیما به لحاظ

چرا برخی هنرمندان رغبتی به حضور در جشنواره تئاتر فجر ندارند؟

حاصل آن نگاه‌های سختگیرانه بی‌دلیل است و هم به دلیل خارج شدن جشنواره از مفهوم قبلی خود در حالیکه جشنواره فجر، پیش‌تر همچون یک سوغاتی بود ولی حساسیت‌ها، سختگیری‌ها و بی‌اعتمادی‌ها سبب شد به سمت و سوی بروی که صرفاً به عنوان یک رفع تکلیف برگزار شود و دیگر آن بازتابی را که در جامعه هنری داشت، ندارد. کیانی با اشاره به اسامی هیات انتخاب جشنواره تئاتر فجر خاطرنشان می‌کند: اعضای هیات انتخاب همه دوستان ما هستند و صاحب تجربه‌های گرانقدر ولی آنان نمی‌توانند مشکلات جشنواره را حل کنند زیرا مشکلاتی ریشه‌ای است که باید در سیاست‌های کلی جشنواره پیگیری شود. او درباره تغییرات پیاپی جشنواره و اینکه گفته می‌شود تغییر جزو ذات تئاتر است، توضیح می‌دهد: تغییر برای بهبودی است نه تخریب. امسال چهلمین دوره جشنواره برگزار می‌شود، جشنواره‌ای که چهار سال تجربه پشت آن است، این همه هنرمند، دبیر و مدیر به این جشنواره آمده‌اند و رفته‌اند اما اندوخته‌های آنان کجاست. گویی از یک دهم آن هم استفاده نمی‌شود. آیا این تجربه ۴۰ ساله با جشنواره‌ای که امسال قرار است برگزار شود، برابری می‌کند. کیانی درباره غیررقابتی شدن جشنواره تئاتر فجر و اینکه گفته می‌شود جشنواره‌های معتبر دنیا غیر رقابتی هستند، نیز می‌گوید: کسانی که از هیجان جشنواره می‌ترسند، ترس‌شان در جایی دیگر ریشه دارد. مهم‌ترین جشنواره‌های هنری دنیا همچون کن و اسکار مگر رقابتی نیستند؟ اصلاً پدر جشنواره‌های دنیا که در یونان باستان برگزار می‌شد، مگر رقابتی نبوده است؟ اتفاقاً رقابت سام سبب‌ساز رشد و توسعه و تقویت آثار می‌شود. اگر قرار است جشنواره به یک رخداد ساکن و راکد تبدیل شود، اصلاً چه نیازی به برگزاری آن و چه نیازی به صرف این همه هزینه؟ به نظر می‌رسد کسانی که با رقابت مخالفند، نگران هستند که برخی کارها حساسیت ایجاد کند و گرنه رقابت سام در دل خود حرکت ایجاد می‌کند.

در دوره‌های اخیر وجه نظارتی بازبینی افزایش پیدا کرده است و شاید به همین دلیل هنرمندانی که دوره‌هایی در جشنواره خوش درخشیده‌اند، دیگر رغبتی برای حضور در این رویداد ندارند. ضمن اینکه انتخاب آثار هم تابع یک سیاست مشخص نیست و به نظر می‌رسد بیشتر سلیقه‌ها حکمفرمایی می‌کند. او ادامه می‌دهد: به جز این به نظر می‌رسد که حساسیت‌هایی پیرامون جشنواره ایجاد شده است در حالیکه این رویداد هنری در گذشته از آزادی و گشادگی بیشتری برخوردار بود. به طوری که آثار شرکت‌کننده در آن، شاید در اجرای عمومی با محدودیت بیشتری همراه می‌شدند ولی الان حساسیت‌ها نسبت به جشنواره تئاتر فجر بیشتر شده و همین سبب شده تعدادی از هنرمندان از همکاری با آن بپرهیزند چراکه هنر در تنگنارشد نمی‌کند. او ابراز تأسف می‌کند: چند سالی است که دیگر نگاه‌مان به جشنواره تئاتر فجر، یک نگاه هنری و به عنوان دستاورد تئاتر نیست بلکه جشنواره بیشتر ویترونی است و فعالیت برای رفع تکلیف. کیانی با اشاره به دوره‌های پررونق جشنواره تئاتر فجر و استعدادهایی که در دل این جشنواره معرفی شدند، یادآوری می‌کند: آن نگاه که سبب معرفی چهره‌های جدید در جشنواره شد، دیگر وجود ندارد در حالیکه همین جشنواره در معرفی چهره‌های مستعدی که نیمه دوم دهه هفتاد و نیمه اول دهه هشتاد به بدنه تئاتر پیوستند، بسیار موثر بود. در آن مقطع تعریف جشنواره، محل ارایه آخرین دستاوردها و تجربیات هنرمندان تئاتر بود آن هم بدون ممیزی‌های ناروا. اما حالا جشنواره فجر صرفاً برگزاری یک شبه جشن است با مضامین کنترل‌شده و جشنواره فعلی دیگر آن هیجانی را که برای تماشاگر داشت، از دست داده است و حتی خود هنرمندان هم آن هیجان را ندارند چراکه با هزار چارچوب و تنگنا رو به رو هستند. به همین دلیل دیگر شوقی برای حضور در این رویداد ندارند.

حسین کیانی جزو نسلی است که در نیمه دوم دهه هفتاد به بدنه تئاتر پیوستند، جوانانی با انگیزه و پرشور که در دل جشنواره تئاتر فجر و به واسطه حضور در این رویداد هنری شناخته شدند. بعضی از آنان جایزه‌بگیر بودند و برخی نه ولی مهم این بود که هم تماشاگر برای دیدن آثار آنان در جشنواره هیجان داشت و هم خودشان شوق حضور در این رویداد را داشتند اما حالا خیلی سال است که جشنواره تئاتر فجر دیگر آن جذابیت را برای این نسل ندارد و به خوبی نتوانسته از سرمایه‌هایی که خود معرفی کرده، بهره‌برداری کند. فراموش نکنیم منظور این نیست که این چهره‌ها حتماً به عنوان شرکت‌کننده در جشنواره حضور داشته باشند بلکه جشنواره تئاتر فجر می‌تواند در گروه‌های انتخاب، داوری و شورای سیاست‌گذاری خود از وجود آنان بهره‌مند شود. هرچند این اتفاق گاهی رخ داده ولی ظاهراً برنامه‌ریزی مدونی برای آن نداریم. حالا حسین کیانی به عنوان یکی از هنرمندان این نسل در گپ و گفت نه چندان طولانی خود با ایسنا معتقد است که جشنواره تئاتر فجر دچار حساسیت‌های بی‌دلیل شده و از مفهوم واقعی خود دور شده است. این نماینده‌نویس و کارگردان تئاتر بزرگترین مشکل جشنواره را نبود یک سیاست‌گذاری مشخص می‌داند و می‌گوید: جشنواره تئاتر فجر بعد از چهل دوره هنوز یک چشم‌انداز تثبیت‌شده ندارد و این مشکل جشنواره‌های گوناگون ما و بویژه جشنواره فجر است. این جشنواره با موضوع آزاد برگزار می‌شود ولی ساختار اجرایی معینی ندارد. او در پاسخ به این پرسش که چرا هنرمندانی مانند او تمایلی به همکاری با جشنواره و حضور در هیات انتخاب و داوری آن را ندارند، توضیح می‌دهد: یک دوره عضو هیات انتخاب بودم. البته آن دوره، بازبینی به معنای ارزیابی کیفی آثار بود و نه از دیدگاه ممیزی. برای ما مهم بود که حتماً کارهای باکیفیت به جشنواره راه پیدا کنند و حقی ضایع نشود. هرچند در هر حال سلیقه هم وجود دارد. ولی

تئاتر

چرا برخی هنرمندان رغبتی به حضور در جشنواره تئاتر فجر ندارند؟

شده است در حالیکه این رویداد هنری در گذشته از آزادی و گشادگی بیشتری برخوردار بود. به طوری که آثار شرکت کننده در آن، شاید در اجرای عمومی با محدودیت بیشتری همراه می شدند ولی الان حساسیت هانسبت به جشنواره تئاتر فجر بیشتر شده و همین سبب شده تعدادی از هنرمندان از همکاری با آن بپرهیزند چرا که هنر در تنگنار شدن می کند. او ابراز تاسف می کند: چند سالی است که دیگر نگاهمان به جشنواره تئاتر فجر، یک نگاه هنری و به عنوان دستاورد تئاتر نیست بلکه جشنواره بیشتر و پرتیرینی است و فعالیت برای رفع تکلیف.

کیانی با اشاره به دوره های پر رونق جشنواره تئاتر فجر و استعدادهایی که در دل این جشنواره معرفی شدند، یادآوری می کند: آن نگاه که سبب معرفی چهره های جدید در جشنواره شد، دیگر وجود ندارد در حالیکه همین جشنواره در معرفی چهره های مستعدی که نیمه دوم دهه هفتاد و نیمه اول دهه هشتاد به بدنه تئاتر پیوستند، بسیار موثر بود. در آن مقطع تعریف جشنواره، محل ارایه آخرین دستاوردها و تجربیات هنرمندان تئاتر بود آن هم بدون ممیزی های ناروا. اما حالا جشنواره فجر صرفاً برای یک شبه جشن است با مضامین کنترل شده و جشنواره فعلی دیگر آن هیجانی را که برای تماشاگر داشت، از دست داده است و حتی خود هنرمندان هم آن هیجان را ندارند چرا که با هزار چار چوب و تنگنار و بهر و هستند. به همین دلیل دیگر شوقی برای حضور در این رویداد ندارند.

حسین کیانی جزونسل است که در نیمه دوم دهه هفتاد به بدنه تئاتر پیوستند، جوانانی با انگیزه و پر شور که در دل جشنواره تئاتر فجر و به واسطه حضور در این رویداد هنری شناخته شدند. بعضی از آنان جایزه بگیر بودند و برخی نه ولی مهم این بود که هم تماشاگر برای دیدن آثار آنان در جشنواره هیجان داشت و هم خودشان شوق حضور در این رویداد را داشتند اما حالا خیلی سال است که جشنواره تئاتر فجر دیگر آن جذابیت را برای این نسل ندارد و به خوبی نتوانسته از سر مایه هایی که خود معرفی کرده، بهره برداری کند.

فراموش نکنیم منظور این نیست که این چهره ها حتماً به عنوان شرکت کننده در جشنواره حضور داشته باشند بلکه جشنواره تئاتر فجر می تواند در گروه های انتخاب، داوری و شورای سیاست گذاری خود را وجود آنان بهره مند شود. هر چند این اتفاق گاه گاهی رخ داده ولی ظاهر این نامهربانی مدونی برای آن نداریم.

حالا حسین کیانی به عنوان یکی از هنرمندان این نسل در گپ و گفت با چندان طولانی خود با ایسنا معتقد است که جشنواره تئاتر فجر دچار حساسیت های بی دلیل شده و از مفهوم واقعی خود دور شده است.

این نمایشنامه نویس و کارگردان تئاتر بزرگترین مشکل جشنواره را نبود یک سیاست گذاری مشخص می داند و می گوید: جشنواره تئاتر فجر بعد از چهل دوره هنوز یک چشم انداز تثبیت شده ندارد و این مشکل جشنواره های گوناگون ما و بویژه جشنواره فجر است. این جشنواره با موضوع آزاد بر گزار می شود ولی ساختار اجرایی معینی ندارد.

او در پاسخ به این پرسش که چرا هنرمندانی مانند او تمایلی به همکاری با جشنواره و حضور در هیات انتخاب و داوری آن را ندارند، توضیح می دهد: یک دوره عضو هیات انتخاب بودم. البته آن دوره، بازبینی به معنای ارزیابی کیفی آثار بود و نه از دیدگاه ممیزی. برای ما مهم بود که حتماً کارهای با کیفیت به جشنواره راه پیدا کنند و حقی ضایع نشود. هر چند در هر حال سلیقه هم وجود دارد. ولی در دوره های اخیر وجه نظارتی بازبینی افزایش پیدا کرده است و شاید به همین دلیل هنرمندانی که دوره هایی در جشنواره خوش درخشیده اند، دیگر رغبتی برای حضور در این رویداد ندارند. ضمن اینکه انتخاب آثار هم تابع یک سیاست مشخص نیست و به نظر می رسد بیشتر سلیقه ها حکمفرمایی می کند.

او ادامه می دهد: به جز این به نظر می رسد که حساسیت هایی پیرامون جشنواره ایجاد

چرا برخی هنرمندان رغبتی به حضور در جشنواره تئاتر فجر ندارند؟

فجر است. این جشنواره با موضوع آزاد برگزار می‌شود ولی ساختار اجرایی معینی ندارد. او در پاسخ به این پرسش که چرا هنرمندانی مانند او تمایلی به همکاری با جشنواره و حضور در هیات انتخاب و داوری آن را ندارند، توضیح می‌دهد: یک دوره عضو هیات انتخاب بودم. البته آن دوره، بازیابی به معنای ارزیابی کیفی آثار بود و نه از دیدگاه ممیزی. برای ما مهم بود که حتما کارهای با کیفیت به جشنواره راه پیدا کنند و حقی ضایع نشود. هر چند در هر حال سلیقه هم وجود دارد. ولی در دوره‌های اخیر وجه نظارتی بازیابی افزایش پیدا کرده است و شاید به همین دلیل هنرمندانی که دوره‌هایی در جشنواره خوش درخشیده‌اند، دیگر رغبتی برای حضور در این رویداد ندارند. ضمن اینکه انتخاب آثار هم تابع یک سیاست مشخص نیست و به نظر می‌رسد بیشتر سلیقه‌ها حکمفرمایی می‌کند.

او ادامه می‌دهد: به جز این به نظر می‌رسد که حساسیت‌هایی پیرامون جشنواره ایجاد شده است در حالیکه این رویداد هنری در گذشته از آزادی و گشادگی بیشتری برخوردار بود. به طوری که آثار شرکت‌کننده در آن، شاید در اجرای عمومی با محدودیت بیشتری همراه می‌شدند ولی الان حساسیت‌ها نسبت به جشنواره تئاتر فجر بیشتر شده و همین سبب شده تعدادی از هنرمندان از همکاری با آن بپرهیزند چرا که هنر در تنگنارشد نمی‌کند. او ابراز تاسف می‌کند: چند سالی است که دیگر نگاه‌مان

حسین کیانی جزو نسلی است که در نیمه دوم دهه هفتاد به بدنه تئاتر پیوستند، جوانانی با انگیزه و پر شور که در دل جشنواره تئاتر فجر وبه واسطه حضور در این رویداد هنری شناخته شدند. بعضی از آنان جایزه‌بگیر بودند و برخی نسل اولی مهم این بود که هم تماشاگر برای دیدن آثار آنان در جشنواره هیجان داشت و هم خودشان شوق حضور در این رویداد را داشتند اما حالا خیلی سال است که جشنواره تئاتر فجر دیگر آن جذابیت را برای این نسل ندارد و به خوبی نتوانسته از سرمایه‌هایی که خود معرفی کرده، بهره‌برداری کند. فراموش نکنیم منظور این نیست که این چهره‌ها حتما به عنوان شرکت‌کننده در جشنواره حضور داشته باشند بلکه جشنواره تئاتر فجر می‌تواند در گروه‌های انتخاب، داوری و شورای سیاست‌گذاری خود از وجود آنان بهره‌مند شود. هر چند این اتفاق گاه گاهی رخ داده ولی ظاهر برنامه‌ریزی مدونی برای آن نداریم. حالا حسین کیانی به عنوان یکی از هنرمندان این نسل در گپ و گفت نه چندان طولانی خود با ایسا معتقد است که جشنواره تئاتر فجر دچار حساسیت‌های بی‌دلیل شده و از مفهوم واقعی خود دور شده است.

این نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر بزرگترین مشکل جشنواره را نبود یک سیاست‌گذاری مشخص می‌داند و می‌گوید: جشنواره تئاتر فجر بعد از چهل دوره هنوز یک چشم‌انداز تثبیت‌شده ندارد و این مشکل جشنواره‌های گوناگون ما و بویژه جشنواره

تئاتر پیوستند، بسیار موثر بود.

این مدرس تئاتر ادامه می‌دهد: این بی‌رغبتی هم حاصل آن نگاه‌های سختگیرانه بی‌دلیل است و هم به دلیل خارج شدن جشنواره از مفهوم قبلی خود در حالیکه جشنواره فجر، پیش‌تر همچون یک سوغاتی بود ولی حساسیت‌ها، سختگیری‌ها و بی‌اعتمادی‌ها سبب شد به سمت و سویی برود که صرفاً به عنوان یک رفع تکلیف برگزار شود و دیگر آن بازتابی را که در جامعه هنری داشت، ندارد.

به جشنواره تئاتر فجر، یک نگاه هنری و به عنوان دستاورد تئاتر نیست بلکه جشنواره بیشتر ویرینی است و فعالیت برای رفع تکلیف.

کیانی با اشاره به دوره‌های پر رونق جشنواره تئاتر فجر و استعدادهایی که در دل این جشنواره معرفی شدند، یادآوری می‌کند: آن نگاه که سبب معرفی چهره‌های جدید در جشنواره شد، دیگر وجود ندارد در حالیکه همین جشنواره در معرفی چهره‌های مستعدی که نیمه دوم دهه هفتاد و نیمه اول دهه هشتاد به بدنه

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۲۹ دی ماه ۱۴۰۰ * ۱۲:۲۵

چرا برخی هنرمندان رغبتی به حضور در جشنواره تئاتر فجر ندارند؟

صاحب تجربه‌های گرانقدر ولی آنان نمی‌توانند مشکلات جشنواره را حل کنند زیرا مشکلاتی ریشه‌ای است که باید در سیاست‌های کلی جشنواره پیگیری شود. او درباره تغییرات بیابای جشنواره و اینکه گفته می‌شود تغییر جزو ذات تئاتر است، توضیح می‌دهد: تغییر برای بهبودی است نه تخریب. امسال چهلمین دوره جشنواره برگزار می‌شود، جشنواره‌ای که چهل سال تجربه پشت آن است، این همه هنرمند، دبیر و مدیر به این جشنواره آمده‌اند و رفته‌اند اما اندوخته‌های آنان کجاست. گویی از یک دم آن هم استفاده نمی‌شود. آیا این تجربه ۴۰ ساله با جشنواره‌ای که امسال قرار است برگزار شود، برابری می‌کند. کیانی درباره غیررقابتی شدن جشنواره تئاتر فجر و اینکه گفته می‌شود جشنواره‌های معتبر دنیا غیر رقابتی هستند، نیز می‌گوید: کسانی که از هیجان جشنواره می‌ترسند، ترس‌شان در جایی دیگر ریشه دارد، مهم‌ترین جشنواره‌های هنری دنیا همچون کن و اسکار مگر رقابتی نیستند؟ اصلا پلدر جشنواره‌های دنیا که در یونان باستان برگزار می‌شد، مگر رقابتی نبوده است؟ اتفاقاً رقابت سالم سبب‌ساز رشد و توسعه و تقویت آثار می‌شود. اگر قرار است جشنواره به یک رخداد ساکن و راکد تبدیل شود، اصلاً چه نیازی به برگزاری آن و چه نیازی به صرف این همه هزینه؟ به نظر می‌رسد کسانی که با رقابت مخالفند، نگران هستند که برخی کارها حسانیت ایجاد کند و گرنه رقابت سالم در دل خود حرکت ایجاد می‌کند.

با اشاره به دوره‌های پررونق جشنواره تئاتر فجر و استعدادهایی که در دل این جشنواره معرفی شدند، یادآوری می‌کند: آن نگاه که سبب معرفی چهره‌های جدید در جشنواره شد، دیگر وجود ندارد در حالیکه همین جشنواره در معرفی چهره‌های مستعدی که نیمه دوم دهه هفتاد و نیمه اول دهه هشتاد به بدنه تئاتر پیوستند، بسیار موثر بود. در آن مقطع تعریف جشنواره، محل ارایه آخرین دستاوردها و تجربیات هنرمندان تئاتر بود آن هم بدون ممیزی‌های ناروا. اما حالا جشنواره فجر صرفاً برگزاری یک شبه جشن است با مشامین کنترل شده و جشنواره فعلی دیگر آن هیجانی را که برای تماشاگر داشت، از دست داده است و حتی خود هنرمندان هم آن هیجان را ندارند چراکه با هزار چارچوب و تنگنا رو به رو هستند، به همین دلیل دیگر شوقی برای حضور در این رویداد ندارند. این مدرس تئاتر ادامه می‌دهد: این بی‌رغبتی هم حاصل آن نگاه‌های سختگیرانه بی‌دلیل است و هم به دلیل خارج شدن جشنواره از مفهوم قبلی خود در حالیکه جشنواره فجر، پیش‌تر همچون یک سوغاتی بود ولی حسانیت‌ها، سختگیری‌ها و بی‌اعتمادی‌ها سبب شد به سمت و سوی بروی که صرفاً به عنوان یک رفع تکلیف برگزار شود و دیگر آن بازنمایی را که در جامعه هنری داشت، ندارد. کیانی با اشاره به اسامی هیات انتخاب جشنواره تئاتر فجر خاطرنشان می‌کند: اعضای هیات انتخاب همه دوستان ما هستند و

ندارند و در پاسخ به این پرسش که چرا هنرمندانی مانند او تمایلی به همکاری با جشنواره و حضور در هیات انتخاب و داوری آن را ندارند، توضیح می‌دهد: یک دوره عضو هیات انتخاب بودم، البته آن دوره، بازبینی به معنای ارزیابی کیفی آثار بود و نه از دیدگاه ممیزی. برای ما مهم بود که حتماً کارهای باکیفیت به جشنواره راه پیدا کنند و حقی ضایع نشود. هرچند در هر حال سلیقه هم وجود دارد، ولی در دوره‌های اخیر وجه نظارتی بازبینی افزایش پیدا کرده است و شاید به همین دلیل هنرمندانی که دوره‌هایی در جشنواره خوش درخشیدند، دیگر رغبتی برای حضور در این رویداد ندارند. ضمن اینکه انتخاب آثار هم تابع یک سیاست مشخص نیست و به نظر می‌رسد بیشتر سلیقه‌ها حکمفرمایی می‌کند. او ادامه می‌دهد: به جز این به نظر می‌رسد که حسانیت‌هایی پیرامون جشنواره ایجاد شده است در حالیکه این رویداد هنری در گذشته از آزادی و گشادگی بیشتری برخوردار بود، به طوری که آثار شرکت‌کننده در آن، شاید در اجرای عمومی یا محدودیت بیشتری همراه می‌شدند ولی الان حسانیت‌ها نسبت به جشنواره تئاتر فجر بیشتر شده و همین سبب شده تعدادی از هنرمندان از همکاری با آن بپرهیزند چراکه هنر در تنگنا رشد نمی‌کند. او ابراز تأسف می‌کند: چند سالی است که دیگر نگاهمان به جشنواره تئاتر فجر، یک نگاه هنری و به عنوان دستاورد تئاتر نیست بلکه جشنواره بیشتر و تیرینی است و فعالیتی برای رفع تکلیف کیانی

حسین کیانی جزو نسلی است که در نیمه دوم دهه هفتاد به بدنه تئاتر پیوستند، جوانانی با انگیزه و پرشور که در دل جشنواره تئاتر فجر و به واسطه حضور در این رویداد هنری شناخته شدند. بعضی از آنان جایزبگیر بودند و برخی نه ولی مهم این بود که هم تماشاگر برای دیدن آثار آنان در جشنواره هیجان داشت و هم خودشان شوق حضور در این رویداد را داشتند اما حالا خیلی سال است که جشنواره تئاتر فجر دیگر آن جذابیت را برای این نسل ندارد و به خوبی نتوانسته از سرمایه‌هایی که خود معرفی کرده، بهره‌برداری کند. فراموش نکنیم منظور این نیست که این چهره‌ها حتماً به عنوان شرکت‌کننده در جشنواره حضور داشته باشند بلکه جشنواره تئاتر فجر می‌تواند در گروه‌های انتخاب، داوری و شورای سیاست‌گذاری خود از وجود آنان بهره‌مند شود. هرچند این اتفاق گاه گاهی رخ داده ولی ظاهراً برنامه‌ریزی مدونی برای آن نداریم. حالا حسین کیانی به عنوان یکی از هنرمندان این نسل معتقد است که جشنواره تئاتر فجر دچار حسانیت‌های بی‌دلیل شده و از مفهوم واقعی خود دور شده است. این نماینده‌منویس و کارگردان تئاتر بزرگترین مشکل جشنواره را نبود یک سیاست‌گذاری مشخص می‌داند و می‌گوید: جشنواره تئاتر فجر بعد از چهل دوره هنوز یک چشم‌انداز تثبیت‌شده ندارد و این مشکل جشنواره‌های گوناگون ما و بویژه جشنواره فجر است. این جشنواره با موضوع آزاد برگزار می‌شود ولی ساختار اجرایی معینی

رؤسای کمیته‌های اجرایی بیست و هفتمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان معرفی شدند

رؤسای کمیته‌های اجرایی بیست و هفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان معرفی شدند.

به گزارش کاروکارگر، احمد رضا احسانی مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان و رئیس جشنواره بیست و هفتم در حکمی، رؤسای کمیته‌های اجرایی این دوره از جشنواره را منصوب کرد. در این دوره محمدرضا جوادی قائم مقام رئیس جشنواره، داوود ابوترابی رئیس کمیته مالی و پشتیبانی، مهدی زین‌العابدینی رئیس کمیته حراست، نازنین زهرا اکبرنیا رئیس کمیته اطلاع‌رسانی، محمدحسن عبادی رئیس کمیته سمعی و بصری، کیانوش بهروزپور رئیس کمیته امور هنری و سالن‌ها، نصراله رضانی رئیس کمیته امور شهرستان‌ها، امیدگلابتونچی رئیس کمیته امر به معروف، حسین صفی‌رئیس کمیته روزنگار، محمدمهدی کلهر رئیس کمیته برنامه‌های جنبی، معصومه کلاهچی رئیس کمیته دبیرخانه، لیلا درویشی رئیس کمیته نظرسنجی و آراء مردمی، رضا محقق‌رئیس کمیته تبلیغات و معصومه حدادی مسئول پیگیری و هماهنگی برنامه‌های جشنواره هستند. بیست و هفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان از ۱۰ تا ۱۵ اسفندماه امسال به دبیری امیر مشهدی عباس در همدان برگزار خواهد شد.

مشهد با ۱۴ اثر به جشنواره تئاتر فجر می رود

چهار اثر از مشهد به بخش رقابت صحنه ای «مسابقه بزرگ چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر» راه پیدا کردند. به گزارش ستاد خبری جشنواره، ۲۶ هنرمند انتخاب آثار برگزیده را از میان «نمایش های برگزیده جشنواره های تئاتر استان ها»، «آثاری که صاحبان آن ها به صورت مستقیم متقاضی حضور در جشنواره بودند» و «نمایش های بخش مهمان» برعهده داشتند. از میان سه اثری که از جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی به جشنواره بین المللی تئاتر فجر معرفی شدند دو اثر «درخشش صبحگاهی سیاره ی ناهید» (مشروط) به نویسندگی مسعود عقلی و مهسا غفوریان و کارگردانی مسعود عقلی و «هملتک» به نویسندگی و کارگردانی مهدی احمدی به جشنواره تئاتر فجر راه پیدا کردند. در میان دیگر آثار منتخب صحنه ای بخش رقابتی نام «آنتیگونه آخرین سامورایی» به نویسندگی و کارگردانی امین رضایی اردانی و «سویینی تاد» (مشروط) به نویسندگی استفان ساندهایم ترجمه محمد نیازی و کارگردانی محمد نیازی از استان خراسان رضوی دیده می شود. «پشت دیوار کشتارگاه» به کارگردانی رضا صابری هم به بخش غیر رقابتی این رویداد راه پیدا کرده است. چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر از ۱۴ تا ۲۶ بهمن به دبیری حسین مسافرآستانه برگزار می شود.

معرفی هیأت انتخاب ۵ بخش از جشنواره تئاتر کودک و نوجوان

دبیر خانه جشنواره تئاتر کودک، هیأت انتخاب بخش های مسابقه تئاتر خردسال، مسابقه تئاتر خیابانی، مسابقه نمایش های آئینی و سنتی، تئاتر فراگیر و اجرای کودکان و نوجوانان زیر ۱۸ سال را معرفی کرد.

آناهیتا غنی زاده، زهره بهروزی نیا، الکا هدایت، ناصر آویژه، بهمن صادق حسینی، هادی حسینی، مزدک مهیمنی و آثار بخش های مسابقه تئاتر خردسال، مسابقه تئاتر خیابانی، مسابقه نمایش های آئینی و سنتی، تئاتر فراگیر و اجرای کودکان و نوجوان زیر ۱۸ سال، جشنواره بیست و هفتم ارزیابی و انتخاب خواهند کرد.

این هیأت انتخاب، از میان ۲۵ اثر در بخش مسابقه خردسال، ۴۹ اثر در بخش مسابقه تئاتر خیابانی، ۳۶ اثر نمایشی آئینی و سنتی (خمیه شب بازی، نقالی و پرده خوانی)، ۱۰ اثر بخش تئاتر فراگیر و ۳۶ اثر بخش اجرای کودکان و نوجوانان (زیر ۱۸ سال) را ارزیابی و از میان آنها آثار بیست و هفتمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان را انتخاب می کنند. هیأت انتخاب بخش های مذکور، جملگی از هنرمندان با سابقه عرصه هنرهای نمایشی، به ویژه نمایش کودک و نوجوان هستند.

هادی حسینی بازیگر و عروسک گردان، فارغ التحصیل کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر است. این هنرمند عرصه تئاتر کودک و نوجوان، سوابق بسیاری در زمینه آموزش تئاتر به خردسالان و توانبخشی به کودکان با تئاتر را در کارنامه دارد.

مزدک مهیمنی نمایش نامه نویس، کارگردان و بازیگر تئاتر و از فعالان عرصه نمایش کودک و نوجوان است. این هنرمند استان همدان در کارنامه هنری خود اجرای نمایش هایی همچون «چرکولک»، «دوست من گولاخف» و... را دارد.

الکا هدایت نویسنده، بازیگر، کارگردان و صدای پیشه تئاتر از کودکی وارد عرصه هنرهای نمایشی شده است. او کارگردانی نمایش های متعددی را در حوزه تئاتر عروسکی و کودک و نوجوان همچون «هوشنگ لاک پشته»، «شگفتی» و... را دارد.

بیست و هفتمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان، با هدف تقویت مهارت، رشد آگاهی و اعتماد به نفس فرزندان ایران زمین از طریق نمایش، در اسفند سال جاری، با شعار «تئاتر، پرواز پروانه های خیال» در شهر تاریخی همدان برگزار می شود.

ناصر آویژه بازیگر، نویسنده و کارگردان تئاتر کودک و نوجوان، سابقه بازی و کارگردانی بیش از ۳۰ اثر نمایشی و تلویزیونی را در کارنامه هنری خود دارد. «صندوقچه مروارید»، «طلسم شهر قبه» و «مش مش قلی خان» از جمله آثار این هنرمند است.

زهره بهروزی نیا از هنرمندان با سابقه تئاتر و عضو هیأت علمی دانشکده سینما و تئاتر است. این هنرمند عرصه نمایش عروسکی در کارنامه هنری خود کارگردانی نمایش های متعددی همچون «ستاره های به رنگ آبی»، «آخرین گل» و «یک رویا» را دارد.

بهمن صادق حسینی از کارگردانان و بازیگران با سابقه تئاتر کشور است که هم اکنون مسئولیت انجمن هنرهای نمایشی استان گیلان را بر عهده دارد. صادق حسینی علاوه بر حضور مداوم در عرصه تئاتر، حضور فعالی نیز در عرصه سینما و تلویزیون دارد.

آناهیتا غنی زاده کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر است که ضمن اجرای متعدد نمایش های کودک و نوجوان، پژوهش های مختلفی نیز در عرصه تئاتر ویژه کودکان و نوجوانان دارد. چاپ ده ها مقاله و کتاب «نمایش خلاق» از جمله فعالیت های این هنرمند است.

یادداشت

یادداشتی بر نمایش «یک تو بلک» اثری از «سجاد افشاریان» نمایشی با کارکرد قدرتمند صدا و بیان در اجرا

حمیدرضا کاظمی پور-کارشناس و منتقد تئاتر

«یک تو بلک» قبل از هر چیز نمایشی است برای شنیدن، در حقیقت عناصر صدا، لحن، صوت، گویش و بهره گیری از یک ترکیب درست و با پرسپکتیو مناسب صوتی، افشاریان را به یک خوانش درست از نمایشنامه خود رسانده است.

بی شک آنچه در زیباشناسی صدا بر آن تأکید شده است آن است که صدا زمانی به اوج می‌رسد که در شنونده خود تخلیل آفرینی کند و با احساسی را در مخاطب خود باز آفرینی کند و این دقیقا نقطه عطف اجرای نمایش «یک تو بلک» است.

افشاریان به جای رفتن به سمت میزانشناسی‌های بصری در حقیقت تصاویر خود را در ذهن مخاطب خلق و بازسازی می‌کند. او با تکیه بر قدرت دیالوگ، فضاسازی صوتی، لحن و انرژی صدا به خوبی توانسته است مخاطب خود را در این نمایش همراه سازد و این اجازه را به او می‌دهد که به جای دیدن، با شنیدن به یک تجسم خلاق بصری دست یابد.

بی شک واژه «تجسم خلاق» برای رسیدن به نقش یکی از تئوری‌های اصلی بازیگری است که حتما در مورد آن زیاد شنیده اید اما اینکه افشاریان در آخرین اثر خود این تجربه هوشمندانه را با تماشاگر خود به اشتراک می‌گذارد بسیار قابل تأمل است که اوج آن را می‌توان در سکوت طولانی پایان نمایش دید که مخاطب خود را در یک فضای خلاق بدون نور و صدا رها می‌کند و از او می‌خواهد که برای دقایقی به هیچ چیز فکر نکند.

نیاید فراموش کنیم در این ترکیب و چیدمان، قطعا «سکوت» نیز در زیر مجموعه‌های زیباشناسی صدا قرا می‌گیرد که کارگردان به خوبی توانسته است در کنار دیالوگ، صدا و موسیقی از آن بهره لازم را ببرد و مخاطب خود را در لحظات درست در یک تعلیق منطقی و هدفمند قرار دهد.

خارج از مبحث صدا و زیباشناسی خلاقانه آن در آخرین اثر افشاریان که قابل بررسی بیشتر است، نباید از ظرفیت‌های متن در اجرای نمایش «یک تو بلک» غافل ماند. اجرایی که به شدت خوب روایت می‌شود و با تأکید بر میزانشناسی ذهنی، مخاطب خود را به جای دیدن به تجسم کردن رهنمون می‌کند و این آن چیزی است که تا پایان اثر ذهن مخاطب را به بازی گرفته و رها نمی‌کند. کاراکتر «طی» در نمایش یک تو بلک اگرچه به شدت پریشان گویست و از هر دری با ربط و بی ربط حرف می‌زند اما به همان اندازه روایت اش منطقی است و مخاطب خود را متوقف نکرده و پله پله به جلو می‌برد.

نظم درست و حساب شده در پریشان گویی‌های این کاراکتر به شدت خوب از آب درآمده است و همین جاست که مخاطب در یک همذات پنداری عمیق با آن هم می‌خندد، هم می‌خواند، هم می‌رقصد و هم گریه می‌کند و در تمامی لحظات تکه تکه شده آن، با او همراه است. نمایش «یک تو بلک» اگرچه بنیادش بر یک تک گویی است و پر واگویی‌های پریشان ذهن کارکنتر اصلی آن استوار است اما از ظرفیت‌های خوبی در اجرا برخوردار است.

آنچه مسلم است قطعا عده ای از منتقدان با این شکل از اجرا مشکل بنیادی دارند و اساسا آن را به تاتر به معنای اجرای صحنه ای آن نزدیک نمی‌دانند و معتقدند یک اثر نمایشی در صحنه باید از کارکردهای بصری پیشترتی در اجرا، طراحی، میزانشناسی و کارگردانی برخوردار باشد اما نباید از یاد ببریم که ارتباط خوب مخاطب با اثر نشان می‌دهد که افشاریان به یک تجربه موفق در این فرم از اجرا نزدیک شده است که باید به فال نیک گرفت.

گفت و گو با کارگردان و بازیگران نمایش رادیویی «یواش تر شلیک کن»

نماینده استان در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر منتظر حمایت مسئولان

گروه فرهنگ و هنر - چهل‌مین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به دبیری «حسین مسافر آستانه» از ۱۴ تا ۲۶ بهمن ۱۴۰۰ در تهران برگزار می‌شود. در بین آثار راه یافته به این جشنواره، یک اثر از خراسان شمالی هم به بخش رادیوتئاتر، این جشنواره راه یافته است. اجرای رادیوتئاتر یعنی نمایش‌های آدیویی که در صحنه تئاتر اجرا می‌شوند. اسامی در این بخش ۲۰۰ اثر به دبیرخانه جشنواره تئاتر فجر ارسال شد که از میان این آثار ۱۲ اثر به مرحله بعد راه یافته‌اند که رادیوتئاتر «یواش تر شلیک کن» از بخرد به نوبت است. کارگردانی «محمد حمز لئویی» یکی از آثار منتخب این جشنواره است. همین بهانه با کارگردان و بازیگران این نمایش آدیویی مسئولان برای حضوری قابل توجه و موفقیت آمیز در این جشنواره مهم است.

همه می‌توانند هنر می‌باشند
طاهره شاددل یکی از بازیگران رادیوتئاتر «یواش تر شلیک کن» در خصوص چگونگی انتخاب شدن برای بازی در این اثر می‌گوید: «ما توجه به این که از سال ۸۶ در رادیو خراسان شمالی به عنوان بازیگر مشغول به کار شدیم. هر جوره همان تجربه‌های بازی کردیم که این نمایش هم جزو همان تجربه‌هاست. وی خانم‌نشان می‌گفتند انتخاب بازیگر در رادیو به نوع صدا بستگی دارد و کارگردان با توجه به نوع صدا بازیگر را انتخاب می‌کند. وی درباره تفاوت نمایش روی صحنه با نمایش رادیویی تصریح می‌کند: «به نظر من، بازی در رادیو سخت‌تر است زیرا بازیگر از ابزارهای اصلی این برای بازی، یعنی بدن، صدا و ارتباط رودرو باید بتواند با صدای خودش چرا که لازم است به مخاطب نشان دهد. «شاددل» در خصوص این که حضور در جشنواره، چقدر به رشد تئاتر استان کمک می‌کند اظهار می‌کند: «هنرمند همیشه در حال یادگیری و تجربه اندوزی است و دیدن نمایش‌های دیگر یکی از راه‌های یاد گرفتن و

هنر نمایش در همه جای دنیا با حمایت بخش‌های دولتی پیش می‌رود و برخلاف سینما، تئاتر نمی‌تواند با اتکالی تنها به گیشه پیش برود

صحنه با نمایش رادیویی تأکید می‌کند: «قطعاً بازی در نمایش رادیویی سخت‌تر و تفاوت محرز این ۲ فعالیت در نحوه اجراست. به گفته وی، در تئاتر، نمایشگر شاهد اجرای کامل بازیگر است و با حس بینایی و شنوایی نمایش را لمس می‌کند اما در نمایش رادیویی، فقط از طریق حس شنوایی باید حضور بازیگر و فضای اجرایی را تصور کند که این موضوع، کار را برای بازیگر سخت‌تر می‌کند. «کمالی» درباره تأثیر حضور در جشنواره تئاتر

حیات همه جانبه همه نهادهای مسئول را می‌طلبد. این بازیگر تئاتر اضافه می‌کند: «ما مسئولان استانی برای حمایت حداکثری نهایت خواهش را داریم.

هنر و هنرمند سال‌ها در حاشیه بوده است
«حکمت...! شیردل» دیگر بازیگر رادیوتئاتر «یواش تر شلیک کن» هم درباره چگونگی انتخاب شدن برای بازی در این اثر می‌گوید: «از افتتاح رادیو خراسان شمالی، بچه‌های نمایش در این رسانه حاضر بودند و اکنون هم اکثر گویندگان و مجریان رادیو و تلویزیون از خانواده نمایش هستند و به نوع آن ما خانواده نمایش با پیشگامی «محمد حمز لئویی» عزیز از ابتدا کنار هم بودیم. وی درباره تفاوت نمایش روی صحنه با نمایش رادیویی خاطرنشان می‌کند: «در نمایش صحنه‌ای، نفس به نفس نمایشی هستیم و تصویر هم به کمک ما می‌آید و صحنه نمایش، یک بعد دارد و آن هم گوش خواهد بود اما نمایش رادیویی، یک بعد دارد و آن هم گوش خواهد بود. ما باید هر کدام سختی و محدودیت خودش را دارد. هنر تئاتر در بی‌ان اظهار می‌کند: از دور اول جشنواره فجر که نمایش رادیویی به بخش‌های آن اضافه شد حضور داشتیم. که به تئاتر استان در حوزه نمایش رادیویی کمک خواهد کرد اما حضور در بخش رادیویی، برای کمک به بخش نمایش صحنه‌ای موثر خواهد بود. این هنرمند درباره توفیق این مسئولان تصریح می‌کند: «من دیگر انتظار از حمایت نخواهم داشت، چون هنر و هنرمند سال‌هاست در حاشیه است و هنر نمایش بیشتر از پیش، متأسفانه بر این که کرونا هم تیر خلاصی بود به پیگری جان تئاتر و وی ادامه می‌دهد. یک اعتبار است و یک هزینه در ادارات حامی هنر و رسانه و تصمیم مدیران است که آن را کجا هزینه کنند. «شیردل» تأکید می‌کند: «این روزها نباید در آمدن هنر صحبت کرد بلکه باید از هزینه‌هایی که هنرمند بابت هنرش می‌پردازد، صحبت کرد.

دولت از تئاتر حمایت کند
«محمد حمز لئویی» کارگردان و بازیگر رادیوتئاتر «یواش تر شلیک کن» در باره موضوع این نمایش می‌گوید: «نمایش بر اساس قصه‌ای محلی از قوم ترک ساخته شده و این قصه عشق، محبت و زندگی است. وی تأکید می‌کند: فرهنگ اقوام خراسان شمالی از این قصه‌های ناب بسیار دارد که کمتر مورد توجه قرار گرفته است. وی درباره نحوه انتخاب این اثر برای حضور در جشنواره فجر یادآور می‌شود: «مثل همه جشنواره‌ها، ابتدا آثار از همه جا ارسال می‌شود و داواری در مرحله اول چند اثر را انتخاب می‌کند.

«حمز لئویی» نیز پاسخ به این پرسش که با توجه به سوابق قبلی‌تان در نمایش رادیویی و حضور در جشنواره فجر در سال‌های گذشته، شرایط حضور در جشنواره چگونه است؟ خانم‌نشان می‌کند: «رادیوتئاتر گونه جدیدی است که هر سال با تجربیات گروه‌های شرکت‌کننده کامل می‌شود و خوبی این بخش همین تازه‌گی آن است که اجازه تجربه کردن می‌دهد و همچنین اجازه می‌دهد در ساختن یک گونه جدید نمایشی نقش داشته باشی. کارگردان رادیو تئاتر «یواش تر شلیک کن» در خصوص توفیق این مسئولان برای حمایت و این که چه افرادی و چگونه می‌توانند کمک کنند؟ بیان می‌کند: «هنر نمایش در همه جای دنیا با حمایت بخش‌های دولتی پیش می‌رود و برخلاف سینما، تئاتر نمی‌تواند با اتکالی تنها به گیشه پیش برود و از آن جایی که تئاتر هنری پیشرو فرهنگ است همه جاسر باید گذاری زیاده روی آن می‌شود و ما هم انتظار داریم دولت، به خصوص بخش‌های فرهنگی از تئاتر حمایت کنند.

«حمز لئویی» درباره این که حضور در جشنواره فجر چقدر به رشد تئاتر در استان کمک می‌کند یادآور می‌شود: «طمعاً هر رفتی با تجربه اندوزی بالنده‌تر می‌شود و هنر هم از این قانون مستثنی نیست.

وی اضافه می‌کند: «جشنواره فجر، برآیند یک‌ساله هنر نمایش کشور است و بودن در این جشنواره‌ها حتماً باعث رشد هنر و هنرمند می‌شود. وی درباره زمان اجرای رادیو تئاتر «یواش تر شلیک کن» و رقیبان این نمایش در جشنواره تئاتر فجر می‌گوید: «در جشنواره با ۱۲ اثر رقابت می‌کنیم و البته هنوز جدول اجراها مشخص نیست، اما جشنواره فجر امسال از ۱۴ بهمن تا ۲۴ بهمن برگزار می‌شود و اجرای ما نیز در همین بازه زمانی است.